

Bilag 1.

København, den 21. Marts 1923.

Til Folketingets Lønningsudvalg.

Efter at undertegnede Organisationer er blevet bekendt med den Overenskomst, som er truffet mellem Venstre og det konservative Folkeparti vedrørende en Reduktion af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg for Finansaarene 1923—24 og 1924—25, skal man overfor det højtærede Lønningsudvalg tillade sig at fremsætte følgende:

Organisationerne maa nedlægge bestemt Indsigelse imod, at det af nævnte Overenskomst følgende Ændringsforslag til det Regeringsforslag, som forelagdes i Folketinget den 21. Februar d. A., og som efter 1ste Behandling henvistes til det højtærede Udvalg, gennemføres.

Man maa protestere imod, at der paa nærværende Tidspunkt, hvor Prisniveauet fremdeles er underkastet Dønningerne fra de ved Krigsperioden skabte stærke Svingninger, træffes Beslutning om en gennem to Aar fortsat, voksende Reduktion af Konjunkturtillæget, da en saadan Reduktion ved en eventuel Prisstigning delvis vil borteliminere Dyrtidstillæggets automatiske Stigning, der i Forvejen kun udgør Halvdelen af den konstaterede Pristorhøjelse. Tjenestemændenes økonomiske Vilkaar vil under saadanne Forhold blive forringet til Skade baade for dem selv og for Statstjenesten.

Det nævnte Forslag savner ganske saglig Begrundelse og synes kun at have til Formaal, paa Grund af Statskassens øjeblikkelige vanskelige finansielle Stilling, at nedbringe Tjenestemændenes Lønninger uden tilbørligt Hensyn til den kommende Tids Prisbevægelser.

I Anledning af, at det paagældende Ændringsforslag er betegnet som værende i Overensstemmelse med det af Organisationerne under Forhandlingen med Regeringen fremsatte Tilbud i Henseende til Nedskæringsbeløbets Størrelse indenfor Finansaaret 1923—24, skal man gøre opmærksom paa, at nævnte Tilbud blev givet paa Grundlag af et af Regeringen fremsat Forslag om, at Konjunkturtillæget blev gjort bevægeligt efter Pristallet, og kun for saa vidt det af Det statistiske Departement sidst konstaterede Pristal forblev uforandret Finansaaret ud, vilde Reduktionen af Konjunkturtillæget efter Organisationernes Forslag udgøre ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for det kommende Finansaar. Steg Pristallet, saaledes at Dyrtidstillæget fra 1. Oktober 1923 atter gik op med f. Eks. en Portion, vilde Konjunkturtillæget efter samme Forslag paa ny naa sin nuværende Størrelse, ligesom det vilde falde tilsvarende, dersom Pristallet yderligere gik ned. En saadan Bevægelighed i Konjunkturtillæget vilde kunne forsvares overfor Tjenestemændene.

Anderledes stiller det sig med det ved Overenskomsten imellem Venstre og det konservative Folkeparti fremkomne Ændringsforslag, hvis Virkninger vil være ganske vilkaarlige, og som i Tilfælde af indtræffende Prisstigninger hurtigt vil bringe Tjenestemændene i den samme fortvivlede økonomiske Situation, i hvilken de befandt sig før Tjenestemandslovens Ikrafttræden.

Vi maa endvidere gøre Indsigelse imod den Graduering i Konjunkturtillæget imellem gifte Tjenestemænd og ugifte under 35 Aar, som den nævnte Overenskomst forudsætter, idet denne vil virke som en planløs og vilkaarlig Lønreduktion, navnlig for saadanne, hvis Lønninger i Forvejen er fastsat under Hensyn til, at de for største Delen er ugifte (Kontorister m. fl.).